Proletari din toate țările uniți-vă!
In lupta pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

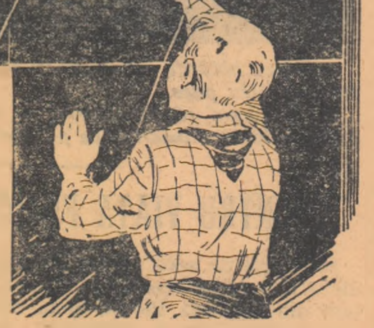
Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VII Nr. 25 (377) ★ Sâmbătă 26 Martie 1955 ★ 4 pag. 15 bani

Pregătiți-vă pentru examene!

Cum te pregătești la Matematică

24 Iunie 1954. O zi minunată de vară.

In curtea școlii de 7 ani din comuna Brănești, regiunea București, s'au adunat încă de dimineață aproape toți școlarii.

Unii dintre ei se joacă veseli, pe când alții stau retrași în câte un colț sau în grădina școlii, și răsfoiesc de zor cărți și caiete.

De ce nu s'or fi jucând și ei?

★

— Ce faci, Paula aici? o întreabă Ristea Maria pe colega ei.

— Repet niște formule la Matematică. Tu nu repeți?

— Eu? Am terminat de mult. La examen trebue, doar să fii cu capul limpede. Chiar dacă repeți acum, tot n'o să mai poți face nimic.

In ultima vreme înainte de examene, Paula neglijase foarte mult învățătura. Nu-și făcea temele regulat, nu era atentă la ore și nu se străduia să deslege singură problemele. Deseori pe caietele ei găseai scris numai enunțurile problemelor.

Discuția cu colega ei o puse pe gânduri. De multe ori îi spusese Maria să recapituleze materia din timp, să deslege probleme, să facă diferite exerciții și să fie atentă la ore.

Dar pentru Paula toate acestea n'aveau nicio importanță atunci.

— Să ajung la examen, și-am să mă descurc eu, își zicea ea.

Acum când trebuia într'adevăr să se descurce Paula nu se simțea tocmai în largul ei. „Un exercițiu mai ușurel" ar fi fost salvarea. Dar dacă-i cade vreo problemă?

Răspunsul la această întrebare i l-a dat bilețelul tras la examen. Inchipuiți-vă, în bilețel era tocmai enunțul unei probleme. Paula a împărțit și înmulțit datele problemei la întâmplare, fără să le judece. Nu știa de unde să înceapă și unde să termine. Nota 2 pe care a primit-o i-a amintit de delăsarea ei din ultima vreme de sfaturile profesorilor și ale unor colegi, sfaturi de care nici nu voise să audă.

Colega ei Ristea Maria, precum și alți elevi care s'au străduit să pătrundă în „inima" fiecărei probleme, făcând exerciții practice, recapitulând materia din timp, au înțeles și rezolvat repede problemele. Ei au primit cu bucurie nota 5, ca un rezultat pe deplin meritat al muncii lor.

Puține săptămâni ne mai despart de examenele din anul acesta. Pentru a le întâmpina cât mai bine pregătiți, treceți de pe acum la verificarea cunoștințelor voastre. Faceți regulat temele ce vi se dau acasă. Rezolvați singuri problemele și, atunci când e nevoie, cereți ajutorul profesorilor voștri. Impărțiți-vă timpul în așa fel, încât să nu pierdeți nicio clipă în zadar. Fiți atenți în orele de clasă.

Problemele și exercițiile de Geometrie rezolvați-le practic în curtea școlii sau chiar în gospodăria voastră.

Rezolvând practic cât mai multe probleme și exerciții, contribuiți la dezvoltarea judecății voastre și sunt sigur că veți întâmpina examenele bine pregătiți.

Prof. Gh. GEAMANU
Șc. 7 ani Brănești
regiunea București

Hotărîrea întregii clase

Nu de mult în clasa noastră s'a luat hotărîrea să începem cu toții repetarea materiei din urmă. La începutul săptămânii stabilim împreună ce lecții anume repetăm din manuale. Sâmbăta, ne adunăm la școală și, ajutați de tovarășii profesori facem o recapitulare a materiei repetate.

Intr'o adunare de detașament am discutat apoi despre începerea lucrului pe lotul școlar. Pentru noi, lotul școlar este ca un manual viu. Multe dintre lecțiile de Botanică le vom repeta pe lotul nostru.

Costică NEAGU
cl. a VI-a
Școala mixtă de 7 ani Nr. 15
Galați.

Experiențele în laborator și munca practică în cercurile pe materii sunt un prețios ajutor în pregătirea temeinică pentru examene.

Am început să repetăm

Noi, cei din clasa a VII-a, dăm anul acesta un examen greu, examenul de absolvire. Este examenul prin care noi vom arăta că nu ne-am pierdut timpul degeaba în cei șapte ani petrecuți în școală.

Mulți pionieri din clasa noastră au început să repete la Matematică încă dela 15 Ianuarie. Socotim examenul la Matematică foarte greu, de aceea am început repetarea cu manualul de clasa a V-a.

Sunt însă în clasa noastră câțiva școlari care nici nu se gândesc la examene. „Tocilarilor, prea vă grăbiți! Mai e destul timp până la examene" — ne spune Laza Vasile.

Eu cred că asemenea vorbe nu le rostește un băiat chibzuit, ci mai degrabă unul leneș. Dar pe leneș nu-l așteaptă niciodată „posmagi muieți".

Beatrice MAGULEAN
cl. a VII-a com. Hășmaș
reg. Arad

Plantați cât mai mulți puieți

Vă amintiți de chemarea pionierilor și școlarilor din comuna Cristian, regiunea Stalin? In toamna trecută ei vă arătau hotărîrea lor de a planta 500 de pomi fructiferi și vă îndemnau și pe voi să porniți la lucru.

La această chemare au răspuns atunci numeroși pionieri și școlari din întreaga țară. Dar căderea zăpezii a întrerupt munca de plantare a puieților.

Acum însă e primăvară. E timpul să începeți din nou săpatul gropilor și plantarea puieților.

Porniți cu toții în acțiunea patriotică de înfrumusețare și îmbogățire a patriei cu noi livezi de pomi fructiferi!

Mândria fiecărui pionier și școlar să fie aceea de a planta câte un pom fructifer.

Prima zi de primăvară

In curtea școlii de 7 ani din comuna Nimigea de Jos raionul Năsăud, era zarvă mare...

Cu hârlețe pe umăr, cu sape și greble copiii se pregăteau să înceapă lucrul pe lotul școlar.

Intr'un colț al terenului au început săpatul pionierii din detașamentul numărul 3. Tovarășul profesor de Științe ale naturii era alături de ei și le dădea mereu îndrumări practice.

Cilog Maria, Eleș Maria și Baizath Lilia au curățat lotul și au reparat gardul ce-l înconjoară.

La sfârșit, cei din detașamentul Nr. 2 au răspândit îngrășăminte pe toate parcelele lotului.

Așa a început activitatea pionierilor din școala noastră pe lotul școlar.

Leontina SAS
instructoare de pionieri

SĂPTĂMÂNA MONDIALĂ A TINERETULUI

„NU VREM RĂZBOI"

Dârzi, hotărîţi, aceşti tineri muncitori italieni participă la o demonstraţie pentru pace.

„Nu vrem război atomic — nu vrem remilitarizarea Germaniei — grăieşte lozinca înscrisă pe pancarta purtată de tineri.

„PENTRU VIAŢA FERICITĂ A COPIILOR NOŞTRII"

Mai mult de zece mii de elevi şi eleve ai şcolilor medii şi elementare din regiunea Ploeşti şi-au trimis lucrările lor la expoziţia de desen ce s'a deschis în oraşul Ploeşti. Desenele înfăţişează aspecte din lupta oamenilor muncii pentru pace, pentru zădărnicirea planurilor imperialiste de deslănţuire a unui război atomic.

Printre cele mai izbutite lucrări, este şi desenul pionierei Barbir Elena, din clasa a VI-a, care înfăţişează o horă în faţa unui Cămin Cultural. La horă a sosit tocmai echipa de strângere a semnăturilor pe Apelul Păcii. Flăcăii şi fetele se desprind pe rând din joc şi merg să semneze.

Unele panouri, aduc imagini din viaţa grea a tineretului şi copiilor din ţările capitaliste.

Sutele de vizitatori ce se perindă acum, în Săptămâna Mondială a Tineretului, prin sălile expoziţiei, îşi aştern impresiile lor într'un album.

„Voi lupta pentru pace,, pentru viaţa fericită a copiilor noştri". Aşa îşi încheie un tată însemnarea sa.

AVÂNT ÎN MUNCĂ

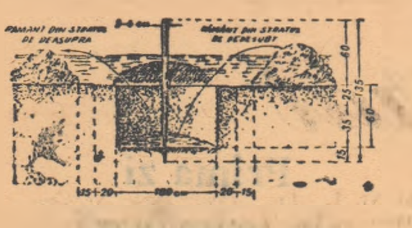
● **Schimbul de onoare închinat Săptămânii Mondiale a Tineretului le-a adus o frumoasă victorie constructorilor de maşini şi utilaj electric dela uzinele „Clement Gottwald" din Capitală. In ziua schimbului, întreprinderea lor a obţinut cea mai mare producţie din acest an: planul zilnic a fost depăşit cu 230%.**

● **„Cinci sute de cămăşi bărbăteşti s'au confecţionat azi peste normă !". Aşa vesteau graficele cooperativei „Gutinul" (reg. Baia Mare) la sfârşitul schimbului de onoare. Toţi muncitorii au felicitat cu căldură cele două brigăzi de tineret dela secţia a II-a confecţii, care, obţinând această realizare, au cinstit din plin Săptămâna Tinereţii.**

● **In întâmpinarea Săptămânii Mondiale a Tineretului, 38.825 de tineri din reg. Craiova au efectuat 450.000 ore muncă voluntară pentru refacerea unor drumuri şi poduri, lucrări de îndiguiri, amenajări de baze sportive, etc.**

AŞA SE SĂDESC PUIEŢII

1. — Groapa unde vor fi sădiţi puieţii trebue să fie îndeajuns de largă şi adâncă. Pentru meri şi peri, gropile trebue să aibă o adâncime de 60-80

cm. şi un diametru de 1-1,50 m. Pentru pruni şi vişini, gropile se fac cam de 50 cm. adâncime şi lărgime.

Când se sapă groapa, pământul de deasupra se pune într'o parte, iar cel de dedesubt în altă parte. In mijlocul gropii se bate un ţăruş de 140-150 cm.

2. — Pământul scos din stratul de deasupra gropii se amestecă cu două căldări de gunoi de grajd, bine putrezit. Din acest pământ se face apoi o moviliţă în fundul gropii în jurul ţăruşului.

Se aşează apoi pomul, perfect vertical, se resfiră rădăcinile şi se toarnă restul pământului amestecat cu gunoi, îndesându-l tot timpul.

3. — Trebue avut grijă ca locul de unde începe tulpina puietului să fie cu vreo 6—8 cm. deasupra nivelului pământului. Pământul din groapă, în momentul sădirii este resfirat dar cu timpul se va îndesa. Asta înseamnă că va trage în jos şi puietul, iar locul de unde începe tulpina va ajunge astfel exact la nivelul pământului.

Dacă nu vom respecta acest amănunt şi vom sădi puietul prea adânc sau prea la suprafaţă, se va prinde prost sau nu se va prinde deloc.

4. — După ce puietul a fost sădit, se toarnă două găleţi de apă. Ca apa să nu se împrăştie pe de lături, se face în jurul pomului o groapă cu diame-

trul de 1 m. Se presară pe deasupra un strat subţire de gunoi bine putrezit şi se leagă pomul de ţăruş cu o legătură în formă de 8.

Microîngrăşămintele

Dacă usuci o plantă şi apoi o arzi, rămâne cenuşa, în care se găsesc aproape şaptezeci de elemente chimice diferite. Plantele primesc aceste elemente din sol.

Intre anii 1840—1860, oamenii de ştiinţă au ajuns la concluzia că pentru hrănirea plantelor sunt necesare numai şapte elemente din cele pe care le conţine cenuşa, şi anume: fosfor, potasiu, calciu, magneziu, siliciu, sulf şi fier.

Dar mai târziu s'a constatat că pe unele soluri, care conţin aceste elemente în cantităţi suficiente, plantele se dezvoltă totuşi prost. Orzul şi ovăzul, de exemplu, sunt atinse de o boală numită „ciuma albă". Plantele cresc încet, spicul e mic, nedezvoltat. Seminţele apar cu întârziere, iar câteodată nu mai apar deloc.

Frunzele tinere ale florii soarelui şi ale inului încetează să mai crească şi, încă din primăvară, încep să se îngălbenească, să se usuce şi să se fărămiţeze.

Cum se explică aceste fenomene ?

Pentru a le lămuri s'au făcut o mulţime de cercetări amănunţite. S'a constatat, că plantele în afară de elementele demult cunoscute ştiinţei agronomice, mai au nevoie şi de aramă, bor, molibden, zinc, cobalt, mangan şi încă alte elemente.

Făcându-se o analiză minuţioasă în structura plantelor, s'a văzut că ele conţin numai a suta parte a unui procent din aceste elemente. De aceea, au fost numite „microelemente", iar îngrăşămintele care le conţin „microîngrăşăminte".

Plantele, — care strâng de pe un hectar câte 60—100 kg. de fosfor şi aproape 200 kg. potasiu — asimilează de pe aceeaşi suprafaţă numai câteva zeci de grame din fiecare microelement.

Cu toate acestea, microelementele joacă un rol însemnat în viaţa plantelor: ajută creşterii lor şi le salvează de boli, măresc recolta. Fără ele plantele nu pot să se dezvolte în mod normal. Asimilând microîngrăşămintele plantele asimilează mai bine şi îngrăşămintele minerale, îngrăşămintele azotoase, potasice şi cu bază de fosfor.

In stânga vedeţi sfecla de zahăr crescută pe un sol care nu conţine elementul bor, iar în dreapta — pe un sol în care s'a introdus acest element.

Mulţi oameni de ştiinţă sovietici se ocupă acum cu studierea microîngrăşămintelor.

Cele mai multe experienţe s'au făcut deocamdată cu elementul bor. S'a constatat că tocmai lipsa borului pricinuieşte căderea germenelor şi deci apariţia unor flori sterile. Lipsa borului are o influenţă nefastă şi asupra frunzelor tinere. In schimb, existenţa borului dezvoltă la sfeclă şi la alte rizocarpe *), rădăcini mari şi puternice.

De asemenea, se măreşte conţinutul zaharos al sfeclei de zahăr, iar frunzele plantelor asimilează mai bine bioxidul de carbon din aer.

Microîngrăşămintele de bor ajută la mărirea recoltelor şi la îmbunătăţirea calităţii multor culturi de legume.

Am amintit mai înainte de „ciuma albă" — o boală care distruge gramineele. Cauza acestei boli este lipsa, în unele soluri, a unui alt microelement, şi anume a cuprului. Sub influenţa lui, plantele nu se îmbolnăvesc de „ciumă albă", iar recolta sporeşte de mai multe ori.

Pe rădăcinile unor plante, cum ar fi trifoiul, lucerna, fasolea, mazărea, trăiesc nişte organisme microscopice, numite bacterii. Acestea au particularitatea de a absorbi şi asimila azotul din aerul care se găseşte întotdeauna în sol.

Cu azotul absorbit ele hrănesc planta. Acum s'a constatat că astfel de bacterii asimilează cu mult mai bine azotul atunci când în sol se găseşte molibden.

Oamenii de ştiinţă sovietici nu numai că au aflat care dintre microelemente sunt necesare unui anumit soi de plante, dar au şi găsit metodele de introducere a microîngrăşămintelor în sol.

Cea mai mare parte din aceste îngrăşăminte trebue introduse în sol primăvara, înainte de însămânţări. Pentru o distribuire mai uniformă, ele se amestecă cu îngrăşămintele minerale obişnuite, cu pământ sau nisip.

In unele cazuri, înainte de însămânţare, e bine ca seminţele să fie muiate într'o soluţie de săruri ale microelementelor.

E bine să folosim microîngrăşămintele şi în perioada creşterii plantelor. In acest timp se pot aplica aşa numitele „îngrăşări în afara rădăcinii", care se fac prin prăfuirea sau stropirea cu îngrăşăminte a frunzelor.

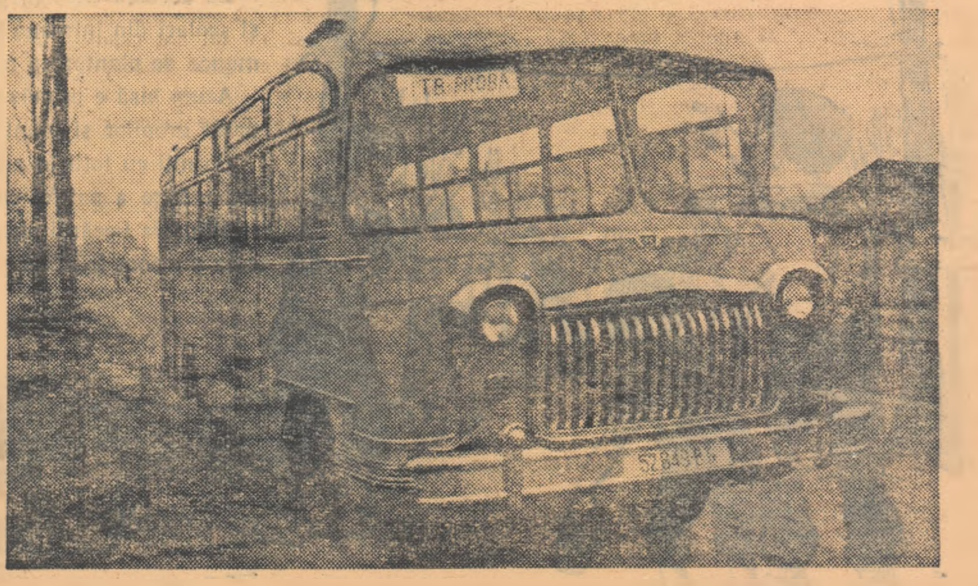
Experienţele cu astfel de îngrăşări având la bază elementul bor, făcute asupra unor plante perene, a unor culturi de legume, au arătat că recolta se ridică mai mult de o dată şi jumătate. La astfel de „îngrăşări în afara rădăcinei" sunt necesare de 3—4 ori mai puţine microîngrăşăminte decât e nevoie la îngrăşările făcute în sol.

V. IACOVLEVA
Candidată în Ştiinţe agricole
(Tradus din „Pionierscaia pravda")

*) rizocarp — plante rădăcinoase.

Noutăţi tehnice

Primul autobuz românesc

De curând a fost pus în probă primul autobuz românesc. Realizat de un colectiv de ingineri, tehnicieni şi muncitori dela uzinele „23 August", autobuzul românesc se distinge printr'o formă frumoasă şi printr'o mare capacitate.

Colectivul — o mare forță

Răspunzând la scrisoarea unui grup de pioniere din Focșani, cititorii gazetei au trimis pe adresa redacției multe scrisori.

Cele mai multe au arătat, prin faptele povestite, că acolo unde colectivele pionierești se ocupă să organizeze activități interesante și sunt neîngăduitoare față de cei care calcă disciplina, acolo nu se pot întâmpla cele ce s'au petrecut în clasa în care învață pionierele din Focșani.

Astăzi, încheiem, în paginile noastre, discuția prilejuită de scrisoarea pionierelor din Focșani.

* * *

Detașamentul fruntaș

Am urmărit cu mult interes scrisorile în care pionierii și oamenii mari și-au spus părerea despre purtarea celor două pioniere din clasa voastră.

Și ca răspuns, am să vă povestesc și eu cum s'au petrecut lucrurile în clasa a VII-a A din școala pe care o conduc.

La începutul anului, această clasă era socotită cea mai indisciplinată din școala. Și într'adevăr așa era. In timpul orelor, în clasă era mereu gălăgie. Unii elevi fugeau dela ore, alții veneau cu temele nefăcute și lecțiile neînvățate. Ii supărau mereu pe tovarășii profesori cu obrăzniciile lor. Printre „fruntașii" la indisciplină erau pionierii Panait Petruș, Crișan Florin și Zafin Ion. S'a ajuns până acolo, încât și conducătorul detașamentului, Titirici Mircea, era printre aceia care încurajau indisciplina. Văzând cum stau lucrurile, colectivul de conducere al unității a ținut o adunare la care a fost chemat și Titirici Mircea. După multe discuții s'a ajuns la concluzia că trebue ales un nou conducător de detașament. Dar pe cine să aleagă, când în clasă toți pionierii erau la fel de indisciplinați.

— Vom pune un conducător din clasele mai mici, propuse conducătorul unității.

A doua zi în clasa a VII-a A era mare zarvă. Titirici le-a povestit ce s'a discutat la adunare și de rușinea mare ce-i așteaptă.

— Nu se poate, nu se poate, strigau într'una băieții.

— Doar n'o să ne batem singuri joc de noi. Ce, nu suntem în stare să ne îndreptăm?

Și fără să mai aștepte să treacă timp, pionierii clasei a VII-a A au ținut o adunare chiar în acea zi. Cei indisciplinați au promis întregului colectiv că se vor îndrepta. Colectivul de conducere al unității venea adesea în mijlocul celor din clasa a VII-a, îi sfătuia ce să facă, urmărea îndeaproape comportarea lor.

Rezultatul?...

Clasa a VII-a A este astăzi un detașament fruntaș pe școală.

Cei indisciplinați s'au îndreptat, ridicându-și și notele la învățătură. Acum se pregătesc cu sârguință în vederea examenelor care se apropie.

V'am povestit această întâmplare nu pentru a vă face cunoștință cu clasa a VII-a A, ci pentru a vă dovedi cât de mare este puterea colectivului.

S. RABINOVICI
directorul Școlii de 7 ani de băieți Nr. 55
București

Să vă povestesc

Și la noi în clasă a fost un băiat care se purta ca și colegele voastre. Il cheamă Crețu Marin. La început râdeam de năzbâtiile lui și în felul acesta îl încurajam. Dar să vă povestesc ce s'a întâmplat într'o zi.

Aveam oră de Lucru manual. Tovarășa profesoară ieșise din clasă. Marin a luat trei scaune și le-a așezat unul peste altul. Apoi s'a urcat pe ele, făcând diferite ghidușii. Ne era teamă că din moment în moment va intra tov. profesoară în clasă și Marin ne va face iar de râs. I-am spus să coboare, dar el n'a vrut. Atunci ne-am hotărît să nu-i mai dăm atenție.

Așa dar, începând din acea zi ori cât se străduia el să ne mai atragă cu strâmbăturile lui, nici unul dintre noi nu-i mai dădeam atenție.

Azi, așa, mâine așa, până când într'o bună zi Marin a început să fie mai disciplinat. Văzând că nu se mai bucură de atenția nici unui spectator s'a mai potolit. Iată cum a reușit colectivul clasei noastre să-l îndrepte pe Marin.

Mihaela COMAN
cl. VII-a
com. T. Vladimirescu — Liești
reg. Galați

Sfaturile voastre ne-au ajutat

N'a trecut mult timp de când am trimis gazetei „Scânteia pionierului" o scrisoare în care am povestit despre „grozăviile" colegelor noastre. Răspunsurile pe care le-am primit ne-au fost de mare ajutor, atât nouă cât și pionierelor Pășcuț Ștefania și Țintilă Nicoleta. Citindu-le ne-am dat seama ce putere mare are colectivul și cum se poate da un adevărat ajutor.

Pe Ștefania dinainte n'o mai recunoaștem acum. S'a făcut o elevă liniștită, care ascultă cu atenție explicațiile tovarășilor profesori. La fel se întâmplă și cu Nicoleta. Acum suntem prietene bune. Prietenia ne va ajuta și mai mult să învățăm și să ne purtăm așa cum trebue să se poarte un bun școlar, un bun pionier.

**Colectivul de conducere
al detașamentului clasei a V-a A
Școala medie de fete — Focșani**

SUNT PIONIER

N'am dormit aproape toată noaptea. Gândul că a doua zi voi deveni pionier mi-a alungat în noaptea aceea somnul.

Dimineața mi s'a părut și mai lungă decât noaptea. Abia la ora 3 avea loc serbarea. Dela un timp mi-am pierdut răbdarea și am plecat la școală. Am intrat în sala în care trebuia să se desfășoare festivitatea. Ce frumos arăta în ziua aceea! Printre ghirlande de verdeață era prinsă o lozincă scrisă cu roșu:

„Pionieri, în toată munca voastră, în învățătură, în momentele grele, în viața de toate zilele, nu uitați angajamentul pe care l-ați luat astăzi"!

Când careul a fost gata, s'a adus drapelul unității. Ne-a vorbit apoi tovarășa instructoare despre însemnătatea cravatei de pionier.

Nici acum nu-mi pot stăpâni emoția când mă gândesc la momentul care a urmat; sub drapelul unității am rostit angajamentul solemn. Apoi tovarășa instructoare ne-a înnodat la gât cravata roșie. Nu-mi aduc bine aminte ce-am gândit în clipa aceea, știu numai că așa tare îmi bătea inima, de parcă voia să-mi spargă pieptul.

Când am plecat acasă am adresat primul meu salut de pionier colegilor mei și tovarășei instructoare.

Ioan IONESCU
det. 5 unit. 3 Mediaș

„Regina Zăpezilor"

Actorii din fotografie sunt membri ai cercului dramatic dela Casa pionierilor din Oradea. Ei caută să-și interpreteze cât mai bine rolurile: Toate privirile sunt ațintite asupra lor.

Piesa „Regina Zăpezilor" a fost destul de greu de pus în scenă, dar ei au muncit cu perseverență și aplauzele spectatorilor îi vor răsplăti, fără îndoială, pe deplin.

ARPAD nu mai este supărat

„Atunci așa rămâne. Aduce fiecare chei pentru șuruburi și ne întâlnim după masă la patru" — spuse Șandor hotărît, despărțindu-se de colegi. Drumul până acasă nu era lung, totuși el o luă la fugă. Voia neapărat să ajungă acasă cât mai repede.

„Numai de n'ar pleca tata astăzi mai devreme la uzină — își spunea el mereu în gând. Sunt sigur că o să mă ajute. Ii cer cheile lui, apoi am să-l rog să-mi explice cum se demontează un cazan"...

☆

După masă cerul se însenină. In curtea școlii, Șandor îl văzu pe Arpad care stătea rezemat de un căruț și, îngândurat, răsucea între degete un firicel de iarbă, rupt de lângă gard.

— Grozavă idee ai avut, izbucni Șandor cu bucurie. Noi nici nu ne-am gândit că, după ce strângem fierul, trebue să-l și transportăm. Apropiindu-se de căruț, Șandor așeză alături de cheile lui Arpad, lădița cu sculele primite dela tatăl său.

— Imi dai voie? — întrebă Șandor, zâmbind cu șiretenie. Dar văzând că prietenul său nici nu-i răspunde, îl prinse de umăr și, privindu-l drept în ochi, îi spuse:

— Ei, dar ce-i cu tine, la ce te gândești, mă rog?

— Mă mai întrebi! Ce, tu nu știi că cei dintr'a V-a au adunat tot fierul de pe locul fostei fabrici? Iar noi, cei mai mari din școală ne-am făcut de rușine. Mâine-poimâine toți țâncii ne vor întrece. Mă gândesc și îmi tot bat capul unde am putea să mai mergem. Aproape toate locurile au fost dibuite de ei, răbufni supărat Arpad și rupse în bucăți firicelul de iarbă proaspătă.

— Eu nu'nțeleg de ce te frămânți atâta. Doar erai și tu acolo când am hotărît împreună că vom demonta azi după masă cazanul acela fărâmat. Mai încolo las'că vedem noi... încercă Șandor să-și liniștească colegul.

— Și dacă nu reușim? E tare ruginit. Au trecut doar atâția ani de când fabrica a fost distrusă de fasciști.

— Ba o să reușim. Uite, vezi lădița mea? Am aici toate sculele. Și apoi tata mi-a explicat tot. Numai voință ne trebue. Suntem doar o clasă întreagă...

Discuția se întrerupse aici, căci pe poarta școlii năvăli un grup mare de copii cu cărucioare, roabe și tot felul de scule.

Incă nu apusese soarele, când detașamentul clasei a VII-a A dela Școala de 7 ani Nr. 1, din orașul Târgu-Secuiesc, ajunsese pe locul unde se aflau ruinele fostei fabrici de spirt. Pe pământul reavăn se vedeau urmele pașilor celorlalți copii care mai adunaseră de aici bucățile de fier vechi. De cazan însă nu se atinsese nimeni. Acolo trebuia depusă muncă, nu glumă.

Șandor preluă conducerea acestei lucrări. Examină îndeaproape pereții cazanului ruginit. Apoi, după sfaturile tatălui său, începu să desfacă, unul câte unul, fiecare șurub. Când dădea de vreun șurub mai încăpățânat, care nu voia să se clintească, Șandor scotea din lădița lui o sticluță și turna peste el câteva picături de petrol. Și munca mergea înainte. Când tot fierul din cărute și roabe a fost cântărit, pionierii, au aflat cu bucurie că într'o singură după amiază, adunaseră peste 450 kg. de fier.

Ce-i drept, de câțiva ani strânsul fierului vechi este o tradiție în unitatea lui Arpad și a lui Șandor. Multe realizări frumoase au avut în această acțiune. Și acum se mai mândresc cu cele 4600 kg. de fier adunate în anul trecut. Dar acum, prin munca lor a tuturor, ei vor întrece cifra aceasta întocmai cum au reușit și cei din detașamentul clasei a V-a.

Irma CSIKI

PRIETENI ÎNŢELEPŢI

Să citim, prieteni

Celebrele versuri cu care Eminescu îşi începe „Epigonii“ ar merita să stea mereu înaintea noastră. „Când privesc filele de aur ale scripturelor române, mă cufund ca într'o mare...“ Pornind pe drumul care avea să-l ducă pe cele mai înalte culmi ale poeziei româneşti, marele nostru poet îşi afirma deschis legătura sa nemijlocită cu tot ceea ce creeaseră înaintaşii lui. „Scripturele române“, cărţile scrise în anii glorioşi ai începuturilor culturii noastre, l-au ajutat pe Eminescu să-şi desăvârşească geniala lui operă. Şi nici nu putea fi altfel. Cartea nu este numai un prieten scump, ci şi un învăţător nepreţuit. Inţelepciunea veacurilor, adunată în file, ne arată drumul spre viitor. A citi — înseamnă a sta de vorbă cu nenumăraţi şi adevăraţi sfătuitori. Este ca şi când lângă tine ar fi chiar Eminescu, Alecsandri, Creangă, Caragiale, ca şi cum ei înşişi ţi-ar vorbi, cu gura lor, povestindu-ţi lucruri minunate. „Scripturele române“ despre care ne spune Eminescu, ar trebui cunoscute de toţi, pentru că ele sunt o oglindă a vieţii şi luptei poporului nostru, o mândrie naţională. Cărţile lor ne umplu sufletul de mândrie patriotică şi ne învaţă să ne purtăm cu duşmanii aşa cum ni-l înfăţişează Eminescu pe Mircea în faţa lui Baiazid.

Astfel de cărţi ne arată că trebue să dăruim poporului toată puterea noastră de muncă. Coşbuc spune: „Sunt suflet în sufletul neamului meu“ / Şi-i cânt bucuria şi-amarul...“

...Aceste „scripturi române“ se înmulţesc mereu. In anii puterii populare, scriitorii noştrii, legaţi şi mai puternic de popor, luptând pentru pace şi socialism, ne-au dăruit noi şi noi cărţi în care este vorba chiar despre omul minunat al zilelor noastre.

Să citim, prieteni, cu sete nepotolită pentru a deveni cetăţeni luminaţi ai scumpei noastre patrii!

Mihu DRAGOMIR

— E frumoasă povestea...

Pentru fericirea patriei

Vreau să vă spun pe scurt, dragi prieteni pionieri, cât de multe am învăţat din minunatul poem „Lazăr dela Rusca“, scris de Dan Deşliu. Nu voi uita niciodată figura lui Lazăr Cernescu, căruia îi este închinat poemul. Eroismul său mi-a încălzit inima. Acest fiu al poporului nostru muncitor a avut un ţel măreţ: fericirea patriei. Nici în clipa în care tâlharii îl tăiau cu cuţitele el nu şi-a pierdut credinţa în îndeplinirea acestui ţel:

„Alei, răilor, alei,
„Strigă Lazăr spre mişel,
„Slabă vi-i tăria, slabă.
„Nici cât jumătate boabă.
„Nici cât fier, nici cât grăunte,
„Dar a noastră-i cât un munte“,

şi mai apoi:

„Voi pe mine mi-ţi puşca,
„Dar nu şi credinţa mea!“

Insufleţit de această credinţă, Lazăr şi-a ţinut fruntea sus până'n ultima clipă. El ştia că poporul muncitor va izbuti să îndeplinească ceea ce şi el visase.

Citind în poem ultimele cuvinte ale lui Lazăr, am simţit că şi în mine trăieşte credinţa lui şi că sunt dator s'o urmez! Intocmai ca şi el, voi fi necruţător faţă de duşmanii ţării. Intocmai ca şi el, voi face totul în muncă şi în luptă pentru patrie. Atunci când în munca de producţie voi avea greutăţi, mă voi strădui să le birui, purtându-mă ca un adevărat utemist.

Şi, oricând, voi fi gata să dau răspunsul cuvenit celor care l-au ucis pe Lazăr. Ei sunt duşmanii fericirii patriei noastre şi trebue să-i zdrobim.

Fericirea patriei e cea mai înaltă năzuinţă — iată ce mă învaţă poemul lui Dan Deşliu.

Ion SANDULESCU
ajustor în atelierul de prototipuri
al Ministerului industriei metalurgice
şi industriei chimice

PARERILE CITITORILOR

„Intâmplări din taigă“

Am citit cartea „Intâmplări din taigă“ de V. Arseniev şi deodată mi s'a părut că sunt şi eu alături de eroii povestirii. Parcă şi eu sufeream de foame odată cu ei şi treceam odată cu ei prin zeci şi zeci de peripeţii.

Imi place Geografia, aşa că am multe cărţi care povestesc despre călătorii, despre viaţa exploratorilor.

Ion FLORIAN
cl. a VII-a
com. Todereni — raionul Truşeşti
reg. Suceava

Adevăratul curaj

Eu am citit nu de mult cartea „Prichindel“ de Victor Eftimiu. In această povestire e vorba despre curajul lui Prichindel, care mic cum era, a ştiut să se lupte cu smeul. De unde a avut Prichindel un asemenea curaj? Ştiu: din dorinţa de a scăpa poporul de necaz. Dar mai există şi un alt fel de „curaj“; al acelora care, de pildă, se agaţă de tamponul tramvaiului, ca să facă pe grozavii. De un asemenea „curaj“ nimeni nu are nevoie. Adevăratul curaj — mă învaţă prietenul meu Prichindel din cartea scrisă de Victor Eftimiu — este acela care izvorăşte dintr'o cauză folositoare oamenilor.

Florian CIULU
cl. a V-a
Şc. de 7 ani mixtă Nr. 130
Bucureşti

Un băiat vesel

Cartea „Ghiduş Arcăduş“ de Sonia Larian am primit-o în dar. M'am împrietenit îndată cu Ghiduş, un băiat vesel şi isteţ. Mi-a plăcut mult fapta lui frumoasă. Cât de bine s'a priceput el să salveze pomii gospodăriei colective. El i-a îndemnat pe colegii lui şi pe părinţi să facă focuri sub pomi spre a-i feri de brumă.

Eu am mai înţeles din carte că Arcăduş ştia să pună în practică ceea ce a învăţat la şcoală şi nu se temea de greutăţi. Şi cât de vesel era băiatul ăsta! Iată, de aceea mi-e, atât de drag Ghiduş Arcăduş.

Paul BOCĂNETE
cl. a IV-a
satul Cordun — raionul Strehaia
reg. Craiova

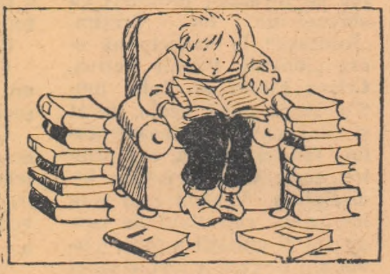
M'au ajutat

Îmi plac mult cărţile din Colecţia „Ştiinţa Invinge“. Anul trecut, când eram în clasa a VII-a cărţile „Construiţi aparate optice“ şi „Construiţi un motor electric“, m'au ajutat mult să învăţ la Fizică.

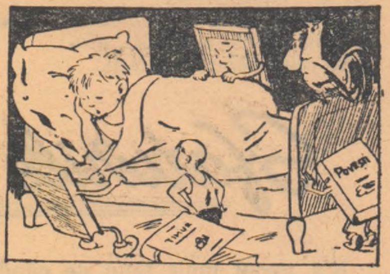
Acum vreau să lucrez o mică locomotivă — jucărie, pe care s'o pun în mişcare cu un motor electric. Pentru această mică construcţie caut mereu noi cărţi cu probleme de ştiinţă şi tehnică.

Victor GAVRA
cl. a VIII-a
S.M.I.L.C. — Ploeşti

Un băiat foarte învăţat...

Pare-a fi acest băiat
Foarte, foarte învăţat.
Uite câte cărţi puţu
Să citească până-acu,
Şi citeşte zău aşa,
Doar de-o oră şi ceva!

Noaptea însă, cartile
Vin din toate părţile:
— Somnorosule ce eşti,
Habar n'ai să ne citeşti!
Zeci de pagini ai sărit
Şi-ai uitat tot ce-ai citit!

Jocuri literare

Din ce poezie sunt versurile?

A trecut...
Dinspre câmpie.
Vuet greu de fierărie
Se destramă în tăcere...
Scade'n depărtare...
Piere...

Cine este autorul?

— Spuneţi titlurile a trei comedii de I. L. Caragiale.

— Spuneţi titlul unei cărţi sovietice care are la bază o întâmplare adevărată.

Cui i s'a mai spus „Finul Pepelei cel isteţ ca un proverb.“?

Din ce fabulă sunt aceste versuri.

Asemenea în lume,
Acel ce tuturor se laudă şi spune,
In trebi puţin sporeşte.
Iar cel ce tace
Şi treabă face,
Acela pururea mai sigur isprăveşte.

Cine este autorul?

Legendă

Spuneau bătrânii mei că'n vremuri grele,
Pe când duşmanii năvăleau duium,
Să ardă'n faşă pruncii ţării mele
Şi să-i sugrume pe bătrâni în drum,
Cică atunci, din umilita gloată,
Ţâşni ca o săgeată un oştean;
Unde-şi sticlea el paloşul, pe dată,
Nu rămânea nici urmă de duşman.
Uimea pe mulţi această vitejie.
Şi mulţi în cântec îl slăveau nespus.
Vrăjmaşii însă într'o bătălie,
Impresurându-l toţi, mi l-au răpus.
Când fraţii săi de arme-l îngropară,
O cărticică i-au găsit la piept;
De mult i-o dăruise drept comoară
Un alt oştean viteaz şi înţelept.
Şi fraţii, în acea măreaţă carte,
Aflară taina vitejiei lui,
Şi'n alte cărţi au scris-o mai departe,
Să-i fie moştenire orişicui.
Iar cel ce vrea să afle-această carte
Ce poartă-a vitejiei taină'n veci,
O va afla el singur de-o s'o cate
In rafturile din biblioteci!

Nicolae STOIAN

Mult mi-a placut cartea „Vasioc Trubaciov şi prietenii săi“. Am citit toate trei volumele: Aş vrea aşa de mult să fiu şi eu o conducătoare bună de detaşament, ca Vasioc, să fiu tot atât de vitează şi curajoasă ca Valia Stepanovna. Nu pot uita peripeţiile prin care a trecut detaşamentul lui Vasioc în timpul Marelui Război de Apărare, curajul, dârzenia acestor copii. Imi sunt foarte dragi cărţile sovietice. Imi plac mai ales cărţile care povestesc despre pionieri şi comsomolişti.

(Insemnările pionierei Ştefan Dorothea, cl. a VII-a Şcoala de 7 ani. Nucet raionul Beiuş, reg. Oradea).

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel. 7.61.00, 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P.T.T. 100.114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin“.